

31 października 2011. Komentarz ojca Jakca Salija

(Rz 11,29-36) Dary łaski i wezwania Boże są nieodwołalne. Podobnie bowiem jak wy niegdyś byliście nieposłuszni Bogu, teraz zaś z powodu ich nieposłuszeństwa dostąpiliście miłosierdzia, tak i oni stali się teraz nieposłuszni z powodu okazanego wam miłosierdzia, aby i sami mogli dostąpić miłosierdzia. Albowiem Bóg poddał wszystkich nieposłuszeństwu, aby wszystkim okazać swe miłosierdzie. O głębokości bogactw, mądrości i wiedzy Boga! Jakże niezbadane są Jego wyroki i nie do wyśledzenia Jego drogi! Kto bowiem poznał myśl Pana, albo kto był Jego doradcą? Lub kto Go pierwszy obdarował, aby nawzajem otrzymać odpłatę? Albowiem z Niego i przez Niego, i dla Niego [jest] wszystko. Jemu chwała na wieki. Amen.

(Rz 11,29-36)

Dary łaski i wezwania Boże są nieodwołalne. Podobnie bowiem jak wy niegdyś byliście nieposłuszni Bogu, teraz zaś z powodu ich nieposłuszeństwa dostąpiliście miłosierdzia, tak i oni stali się teraz nieposłuszni z powodu okazanego wam miłosierdzia, aby i sami mogli dostąpić miłosierdzia. Albowiem Bóg poddał wszystkich nieposłuszeństwu, aby wszystkim okazać swe miłosierdzie. O głębokości bogactw, mądrości i wiedzy Boga! Jakże niezbadane są Jego wyroki i nie do wyśledzenia Jego drogi! Kto bowiem poznał myśl Pana, albo kto był Jego doradcą? Lub kto Go pierwszy obdarował, aby nawzajem otrzymać odpłatę? Albowiem z Niego i przez Niego, i dla Niego [jest] wszystko. Jemu chwała na wieki. Amen.

(Ps 69,30-31.33-34.36-37)

REFREN: W dobroci Twojej wysłuchaj mnie, Panie.

Ja zaś jestem nędzny i pełen cierpienia,
Niech pomoc Twa, Boże, mnie strzeże.
Pieśnią chcę chwalić imię Boga
i wielbić Go, dziękczynieniem.

Patrzcie i cieszcie się, ubodzy,
niech ożyje serce szukających Boga.
Bo Pan wysłuchuje biednych
i swoimi więźniami nie gardzi.

Bóg bowiem ocali Syjon
i miasta Judy zbuduje,
tam będą mieszkać i mieć posiadłości.
To będzie dziedzictwem potomstwa sług Jego,
miłujący Jego imię przebywać tam będą.

(J 8,31b-32)

Jeżeli będziecie trwać w nauce mojej, będziecie prawdziwie moimi
uczniami i poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli.

(Łk 14,12-14)

Jezus powiedział do przywódcy faryzeuszów, który Go zaprosił: Gdy
wydajesz obiad albo wieczerzę, nie zapraszaj swoich przyjaciół ani
braci, ani krewnych, ani zamożnych sąsiadów, aby cię i oni nawzajem

nie zaprosili, i miałyś odpłatę. Lecz kiedy urządzasz przyjęcie, zaprosź ubogich, ułomnych, chromych i niewidomych. A będziesz szczęśliwy, ponieważ nie mają czym tobie się odwdzięczyć; odpłatę bowiem otrzymasz przy zmartwychwstaniu sprawiedliwych.

Komentarz.

Bardzo trzeba dziękować Panu Bogu za to, że mamy przyjaciół i krewnych, z którymi się wzajemnie lubimy, nawzajem się do siebie zapraszamy, a w razie potrzeby jedni drugim przychodzimy z pomocą. Tak powinno być między ludźmi, ale to jest dopiero jakby punkt zerowy, o którym Pan Jezus mówił, żeby go nie przeceniać: "Jeśli bowiem miłujecie tych, którzy was miłują, cóż się wam za to należy? Czyż i celnicy tego nie czynią? A jeśli pozdrawiacie tylko swych braci, cóż szczególnego czynicie? Czyż i poganie tego nie czynią?" (Mt 5,46n).

Zasługa na życie wieczne zaczyna się dopiero wtedy, kiedy pomagamy potrzebującym, których może nawet nie znamy, a zwłaszcza jeśli nie możemy liczyć na to, że oni nam się za to odwdzięczą. "Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili" - powie Chrystus w Dzień Sądu do tych z prawej strony.

Warto - jakby dla podświetlenia dzisiejszej Ewangelii - przypomnieć sobie różne biblijne zachęty, ażeby okazywać serce ludziom znajdującym się w jakiejś biedzie. Dla przykładu spójrzmy na pouczenie, jakie Tobiasz zostawia swojemu synowi: "Nie odwracaj twarzy od żadnego biedaka, a nie odwróci się od ciebie oblicze Boga. Jak ci tylko starczy, według twojej zasobności dawaj z niej jałmużnę.

Będiesz miał mało - daj mniej, ale nie wzdbraniaj się pomóc ubogiemu nawet z niewielkiej własności. Tak zaskarbisz sobie wielkie dobra na dzień potrzeby, ponieważ miłosierdzie wybawia od śmierci i nie pozwala wejść do ciemności. Okazywanie serca jest bowiem wspaniałym darem dla tych, którzy to czynią przed obliczem Najwyższego" (Tb 4,7-11).

o. Jacek Salij